

ບົດຮຽນໂຮງຮຽນວັນອາທິດ

ວັນອາທິດ ທີ 2 ສິງຫາ 2026 (8-2-2026)

ຫົວໃຈຜູ້ຮັບໃຊ້

ຈຸດສຳຄັນໃນບົດຮຽນ: ຮັບໃຊ້ພຣະຄຣິດດ້ວຍຈິດໃຈຊົ່ວນິລັນດອນ.

ພຣະຄຳພີຕອບສນອງຕໍ່ຊີວິດ:

ຕອນທີ່ເຈົ້າຍັງໜຸ່ມຢູ່ຄົນດັງຄົນໃດທີ່ເຈົ້າມັກທີ່ສຸດ?

ຊາວອາເມຣິກັນມີປະຫວັດສາດອັນຍາວນານຂອງການນະມັສການຄົນດັງ. ມັນເລີ່ມຕົ້ນດ້ວຍ ຟລໍເຣັນ ລໍເຣັນສ໌ Florence Lawrence, ເດີ ບາຍໂອກເຮັຟ ເກີລ໌ "The Biograph Girl" ດາວໜັງຄົນທຳອິດໃນປີ 1907. ນັບຕັ້ງແຕ່ນັ້ນມາ, ຄວາມຫຼົງໄຫຼຍິ່ງເພີ່ມຂຶ້ນເທົ່ານັ້ນ: ນັກກິລາ, ຜູ້ມີອິດທິພົນ, ດາລາໂທລະທັດຄວາມເປັນຈິງ, ແລະແມ່ນແຕ່ເດັກນ້ອຍທີ່ມີຊ່ອງ ຢູທູບ YouTube® ໃນປັດຈຸບັນມີຖານແຟນໆທີ່ຍືດໝັ້ນກັບທຸກໆຄຳເວົ້າຂອງເຂົາເຈົ້າ. ໜ້າເສັຽດາຍ, ການນະມັສການຄົນດັງໄດ້ເຂົ້າມາໃນໂບດ-ແຕ່ມັນບໍ່ແມ່ນບັນຫາທີ່ທັນສະໄໝ. ຍົກຕົວຢ່າງ ທາດ ໂພລິຄາບ tud Polycarp (ຄ.ສ. 69-155). ລາວເປັນພໍ່ຂອງໂບດໃນຍຸກຕົ້ນໆ ຜູ້ທີ່ອາດຈະຖືກໃຫ້ຄຳແນະນຳຈາກອັດສະຕາວິກໂຢຣັນ. ເມື່ອລາວຖືກຂ້າຕາຍຍ້ອນຄວາມເຊື່ອຂອງລາວ, ສະຖານະພາບຂອງລາວໄດ້ເພີ່ມຂຶ້ນຢ່າງໄວວາ. ຜູ້ທີ່ເຊື່ອໄດ້ໃຫ້ກຽດແກ່ "ກະດູກຂອງລາວ, ມີຄຳຫຼາຍກວ່າແກ້ວປະເສີດ, ແລະນັບຖືຫຼາຍກວ່າຄຳ." ຈົດໝາຍສະບັບນຶ່ງຍັງໄດ້ຍ້ອງຍໍລາວດ້ວຍພາສາທີ່ປົກກະຕິແລ້ວຈະຖືກສຽງວນໄວ້ສຳລັບພຣະຄຣິດ: "ໂພລິຄາບ...ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບພອນ. ຂໍໃຫ້ສະຫງ່າຮາສີ, ກຽດຕິຍົດ, ຄວາມຍິ່ງໃຫຍ່, ແລະບັນລັງນິລັນດອນຈົ່ງມີແກ່ລາວຈາກລຸ້ນສູ່ລຸ້ນ. ອາແມນ."² ບໍ່ມີບ່ອນສຳລັບການນະມັດສະການຄົນດັງໃນໂບດ. ພວກເຮົາອາດມີບົດບາດທີ່ແຕກຕ່າງກັນ, ແຕ່ບໍ່ມີໃຜສຳຄັນກວ່າຄົນອື່ນ. ການເອີ້ນຮ່ວມກັນຂອງພວກເຮົາແມ່ນສິ່ງນີ້: ເພື່ອຕັ້ງຕາຂອງພວກເຮົາໃສ່ພຣະຄຣິດ ແລະ ຮັບໃຊ້ພຣະອົງດ້ວຍຄວາມຖອມຕົວຮ່ວມກັນ.

ພຣະຄຳພີກ່າວວ່າຢ່າງໃດ? (ເບິ່ງຕາມຫົວຂໍ້ 1, 2, ແລະ 3,

ສຶກສາພຣະຄຳພີ

1. 1 ໂກຣິນໂທ 3:5-8

5. ຖ້າດັ່ງນັ້ນ, ອາໂປໂລແມ່ນໃຜ? ໂປໂລແມ່ນໃຜ? ກໍແມ່ນຜູ້ຮັບໃຊ້ຊຶ່ງໄດ້ສອນພວກເຈົ້າໃຫ້ເຊື່ອ ເຮົາແຕ່ລະຄົນໄດ້ຮັບໃຊ້ຕາມທີ່ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຊົງກຳນົດໃຫ້ 6. ເຮົາເປັນຜູ້ປູກ ອາໂປໂລເປັນຜູ້ທົດນ້ຳ ແຕ່ພຣະເຈົ້າຊົງບັນດານໃຫ້ໃຫຍ່ຂຶ້ນ 7. ເພາະສັນນັ້ນຜູ້ປູກຫລືຜູ້ທົດນ້ຳຈຶ່ງບໍ່ສຳຄັນອັນໃດ ແຕ່ພຣະເຈົ້າຊົງບັນດານໃຫ້ໃຫຍ່ຂຶ້ນນັ້ນກໍສຳຄັນ 8. ຜູ້ປູກກັບຜູ້ທົດນ້ຳກໍສເມີກັນ ແຕ່ທຸກຄົນກໍຈະໄດ້ຮັບຮາງວັນຕາມການຂອງຕົນ.

ໃຫ້ພວກເຮົາທົບທວນຄືນ. ໃນການສຶກສາບົດທີ່ນຶ່ງຂອງພວກເຮົາ, ໂປໂລໄດ້ກ່າວເຖິງວິທີທີ່ຜູ້ທີ່ເຊື່ອໄດ້ລົບກວນຄວາມສາມັກຄີຂອງຄຣິສຕະຈັກດ້ວຍການແບ່ງແຍກຂອງເຂົາເຈົ້າຫຼາຍກວ່າຜູ້ນຳທີ່ມັກ. ໃນການສຶກສາໃນອາທິດແລ້ວນີ້ຈາກ 1 ໂກຣິນໂທ 2, ໂປໂລໄດ້ເນັ້ນໜັກວ່າຄຣິສຕະຈັກຈຳເປັນຕ້ອງປະຖິ້ມວິທີຄິດແບບໂລກ ແລະເພິ່ງພາອາສັຍພຣະວິນຍານບໍ່ຮືສຸດເພື່ອປັນຍາ. ໂປໂລໄດ້ເປີດບົດທີ 3 ໂດຍການຕຳໜິພວກເຂົາທີ່ຄິດຄືກັບທີ່ໂລກຄິດ, ແລະລາວໄດ້ນຳເອົາບັນຫາຂອງການແບ່ງແຍກ ແລະບັນຍາມາລວມກັນ."ເພາະວ່າເມື່ອໃດກໍຕາມທີ່ມີຄົນເວົ້າວ່າ, 'ຂ້ອຍເປັນຝ່າຍໂປໂລ,' ແລະຄົນອື່ນເວົ້າວ່າ, 'ຂ້ອຍເປັນຝ່າຍອາໂປໂລ,' ພວກເຈົ້າບໍ່ໄດ້ປະຕິບັດຄືກັບມະນຸດທັມມະດາບໍ່?" (1 ກອທ. 3:4). ໃນຄວາມເປັນຈິງ, ຄຳສັບພາສາ ກຣິກ ດີອາໂກໂນສ diakonos ແມ່ນກ່ຽວຂ້ອງກັບແນວຄວາມຄິດຂອງຜູ້ໃດຜູ້ນຶ່ງທີ່ກຳລັງດຳເນີນໜ້າວຽກທີ່ໄດ້ຮັບມອບໝາຍຢ່າງກະຕືລືລົ້ນ-ຄືກັບນັກແລ່ນທີ່ໄລ່ຕາມເສັ້ນຊັຍ. ໂປໂລ

ແລະອາໂປໂລ ບໍ່ໄດ້ປຸງປຸງໜ້າວຽກ ຫຼືບົດບາດຂອງເຂົາເຈົ້າ. ແທນທີ່ຈະ, ຈຸດສຸມຂອງເຂົາເຈົ້າແມ່ນຢູ່ທີ່ການດຳເນີນໜ້າວຽກຂອງເຂົາເຈົ້າແລະ ປະຕິບັດບົດບາດທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ມອບໝາຍໃຫ້ເຂົາເຈົ້າແຕ່ລະຄົນ. ຫຼັກການນີ້ໄດ້ກັບພວກເຮົາໃນທຸກມື້ນີ້. ການເປັນລູກຂອງພຣະເຈົ້າຍັງໝາຍເຖິງການເປັນຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະເຈົ້າ: “ຈົ່ງຮັບໃຊ້ນາຍດ້ວຍໃຈຊື່ນບານ ເໝືອນກັບຮັບໃຊ້ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ບໍ່ໃຊ້ເໝືອນຮັບໃຊ້ມະນຸດ.” (ເອເຟໂຊ 6:7). ອັນຕະລາຍເກີດຂຶ້ນເມື່ອພວກເຮົາປຸງປຸງການຮັບໃຊ້ຂອງພວກເຮົາກັບການຮັບໃຊ້ຄົນອື່ນ. ນັກຈິດຕະວິທະຍາອ້າງອີງເຖິງທິດສະດີການປຸງປຸງທາງສັງຄົມ-ແນວຄວາມຄິດທີ່ວ່າມີແຮງຂັບເຄື່ອນພາຍໃນພວກເຮົາທີ່ຈະປະເມີນຕົນເອງໂດຍການປຸງປຸງຕົນເອງກັບຄົນອື່ນ. ສຳລັບບັນທຶກ, ການປະເມີນຕົນເອງແມ່ນດີ, ແຕ່ພຣະຄຳພີຮຽກຮ້ອງໃຫ້ພວກເຮົາກວດສອບຕົນເອງເພື່ອຮັບປະກັນວ່າພວກເຮົາກຳລັງຢ່າງກັບພຣະເຈົ້າຕາມທີ່ພວກເຮົາສົມຄວນຈະເຮັດ. ເຢເຣມີຢາໄດ້ກ່າວແບບນີ້ວ່າ: “ໃຫ້ພວກເຮົາທົດສອບແລະພິຈາລະນາ ວິທີທາງຂອງພວກເຮົາ, ແລະຫັນກັບມາຫາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ” (ເພງຄຳຄວນ 3:40). ແຕ່ການປະເມີນຕົນເອງໂດຍການປຸງປຸງຕົວເອງກັບຄົນອື່ນແມ່ນສິ່ງທີ່ຜິດພາດ. ການປະເມີນຕົນເອງຮຽກຮ້ອງໃຫ້ພວກເຮົາພິຈາລະນາການເຊື່ອຟັງຂອງພວກເຮົາຕໍ່ສິ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ເອີ້ນ ແລະກະກຽມພວກເຮົາໃຫ້ເຮັດ. ມັນບໍ່ແມ່ນ. “ຂ້ອຍກຳລັງຮັບໃຊ້ກັບໂປໂລບໍ?” ຂ້ອຍກຳລັງຮັບໃຊ້ກັບອາໂປໂລບໍ?” ແທນທີ່ຈະ, ພວກເຮົາຄວນຖາມ. “ຂ້ອຍກຳລັງເຮັດໃນສິ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າຕ້ອງການໃຫ້ຂ້ອຍເຮັດບໍ?” ພຣະເຢຊູມັກໃຊ້ຄຳປຸງປຸງດ້ານກະສິກຳ, ແລະ ໂປໂລໄດ້ຕິດຕາມຕົວຢ່າງຂອງພຣະອົງໂດຍການປຸງປຸງໂບດກັບໂບດທີ່ສ້າງຂຶ້ນ. ບໍ່ມີວຽກງານໃດສຳຄັນກວ່າວຽກງານອື່ນ, ແລະບໍ່ມີວຽກງານ ຫຼືບົດບາດຂອງຜູ້ໃດຢືນຢູ່ຄົນດຽວ. ພວກເຮົາຢູ່ໃນເລື່ອງນີ້ຮ່ວມກັນ—ແຕ່ເພື່ອຈຸດປະສົງຫຍັງ? ພວກເຮົາກຳລັງເຮັດວຽກຮ່ວມກັນເພື່ອສ້າງໂບດຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະພັດທະນາອານາຈັກຂອງພຣະອົງ. ຈົ່ງຮັບຮູ້ເຖິງຈຸດເນັ້ນໜັກນັ້ນ: **ໂບດຂອງພຣະເຈົ້າ**. ອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ. ໃຫ້ສັງເກດໃນຂໍ້ຄວາມນີ້ການເນັ້ນໜັກໃສ່ພຣະເຈົ້າ ແລະບົດບາດຂອງພຣະອົງ. ມັນແມ່ນພຣະເຈົ້າຜູ້ທີ່ມອບໝາຍບົດບາດຂອງພວກເຮົາ (1 ກອທ. 3:5); ມັນແມ່ນພຣະເຈົ້າຜູ້ທີ່ໃຫ້ “ການເຕີບໂຕ” (ຂໍ້ 6,7).

2. 1 ໂກຣິນໂທ 3:9-11

9. ເພາະວ່າເຮົາທັງຫຼາຍເປັນຜູ້ຮ່ວມກັນທຳງານຂອງພຣະເຈົ້າ ພວກເຮົາເປັນໂຮ່ນາຂອງພຣະເຈົ້າ 10. ເຈົ້າທັງຫຼາຍເປັນຕົກຂອງພຣະອົງ ໂດຍພຣະຄຸນຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ຊົງໄຜດປະທານແກ່ເຮົາແລ້ວ ເຮົາໄດ້ວາງຮາກລົງເທມືອນນາຍຊ່າງຜູ້ຊຳນານ ແລະຄົນອື່ນກໍມາກໍ່ຂຶ້ນ ແຕ່ທຸກຄົນຈົ່ງລະວັງໃຫ້ດີວ່າຈະກໍ່ຂຶ້ນຢ່າງໃດ 11. ເພາະວ່າຜູ້ໃດຈະວາງຮາກອື່ນອີກບໍ່ໄດ້ ນອກຈາກຮາກທີ່ຊົງວາງໄວ້ແລ້ວນັ້ນຄືພຣະເຢຊູຄຣິດ.

ໂປໂລຍັງສືບຕໍ່ສອນວ່າພວກເຮົາທຸກຄົນຮັບໃຊ້ຮ່ວມກັນ, ແຕ່ລາວໄດ້ປຸງນຈາກການປຸງປຸງການປຸກຝັງໃນໂຮ່ນາໄປສູ່ການສ້າງໂຄງສ້າງ. ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ເຂົ້າກັນໄດ້ດີ, ເພາະວ່າທັງສອງເນັ້ນໜັກວ່າວຽກງານທີ່ພວກເຮົາເຮັດແມ່ນເຮັດຮ່ວມກັນແລະ ສອດຄ່ອງກັບພຣະປະສົງຂອງພຣະເຈົ້າ. “ເພາະວ່າພວກເຮົາເປັນເພື່ອນຮ່ວມງານຂອງພຣະເຈົ້າ” (ຂໍ້ 9). ພິຈາລະນາການເນັ້ນໜັກຂອງໂປໂລທີ່ວ່າທັງລາວແລະອາໂປໂລເປັນຜູ້ຮັບໃຊ້ແລະເພື່ອນຮ່ວມງານ, ມັນເບິ່ງຄືວ່າໂປໂລໄດ້ຍົກຕົວເອງຂຶ້ນສູງກວ່າຄົນອື່ນ. “ເຮົາໄດ້ວາງຮາກລົງເທມືອນນາຍຊ່າງຜູ້ຊຳນານ” (ຂໍ້ 10). ໂປໂລບໍ່ໄດ້ປຸງປຸງຕົວຕົນວ່າລາວເປັນ “ຊ່າງກໍ່ສ້າງທີ່ຊຳນານ” ແລະອາໂປໂລບໍ່ແມ່ນ. ພວກເຮົາຄວນອ່ານຂໍ້ນັ້ນໂດຍພິຈາລະນາສອງຢ່າງ. 1. ຈົ່ງຈື່ໄວ້ວ່າໂປໂລຂຽນໃນ 1 ໂກຣິນໂທ 2 ກ່ຽວກັບແຫຼ່ງທີ່ມາຂອງປັນຍາ. ປັນຍາຂອງພຣະເຈົ້າມາທາງພຣະວິນຍານບໍຣິສຸດ. ໂປໂລຍອມຮັບວ່າວິທີການຫຼື ປັນຍາໃດໆທີ່ລາວມີສຳລັບການກໍ່ສ້າງໂບດໄດ້ມາຈາກວຽກງານທີ່ມີອຳນາດຂອງພຣະວິນຍານບໍຣິສຸດ. 2. ພວກເຮົາຄວນສັງເກດສິ່ງທີ່ໂປໂລໄດ້ເຮັດດ້ວຍຄວາມຊຳນານ ແລະປັນຍານັ້ນ: ລາວໄດ້ “ວາງຮາກຖານ.” ພຣະເຈົ້າໄດ້ສົ່ງໂປໂລໄປເມືອງໂກຣິນໂທເພື່ອແບ່ງປັນຂ່າວປະເສີດແລະກໍ່ສ້າງໂບດ. ລາວໄດ້ສ້າງຕັ້ງໂບດ ແລະຮັບຜິດຊອບໃນການວາງຮາກຖານທີ່ເປັນໂບດ ແລະເປັນພະຍານຂອງພຣະເຈົ້າໃນເມືອງ. ແຕ່ວຽກງານການກໍ່ສ້າງໂບດບໍ່ແມ່ນຂອງລາວຄົນດຽວ. ການສ້າງໂບດ-ການເຂົ້າຫາ, ການສິດສອນ, ການໃຫ້ກຳລັງໃຈ, ແລະອື່ນໆ-ບໍ່ແມ່ນໜ້າທີ່ຂອງຄົນຜູ້ດຽວ. ຄະນະກຸ່ມມະການຄົ້ນຫາອາຈານມັກຈະຊອກຫາອາຈານຄົນໃໝ່ທີ່ສາມາດ “ເຮັດໃຫ້ໂບດຂອງພວກເຮົາເຕີບໃຫຍ່ຂຶ້ນໄດ້ແທ້ໆ.” ຖ້າເຈົ້າຄາດຫວັງວ່າອາ

ຈານຂອງເຈົ້າຈະເຮັດໃຫ້ໂບດຂອງເຈົ້າເຕີບໃຫຍ່ຂຶ້ນດ້ວຍຕົວຄົນດຽວ, ເຈົ້າຈະຜິດຫວັງຫຼາຍ. ບົດບາດຂອງສິດຍາພິບານຂອງເຈົ້າບໍ່ແມ່ນເພື່ອເຮັດວຽກຮັບໃຊ້-ເຊິ່ງຄາດຫວັງຈາກຄຣິສຕະຈັກເພື່ອໃຫ້ມັນເປັນຄຣິສຕະຈັກຢ່າງແທ້ຈິງ. ບົດບາດຂອງລາວ-ການເອີ້ນຂອງລາວ-ແມ່ນເພື່ອກະກຽມເຈົ້າໃຫ້ເຮັດວຽກຮັບໃຊ້ (ເອເຟໂຊ 4:11-12). ເວົ້າອີກຢ່າງໜຶ່ງ, ພວກເຮົາຢູ່ໃນເຣື່ອງນີ້ຮ່ວມກັນ. ຂ້ອຍມີບົດບາດໃນຂະບວນການກໍ່ສ້າງ, ແລະເຈົ້າກໍມີບົດບາດ. ໃນຂະນະທີ່ພວກເຮົາກໍ່ສ້າງ ແລະເຮັດສ່ວນຂອງພວກເຮົາ, ພວກເຮົາຈຳເປັນຕ້ອງຮັບປະກັນວ່າພວກເຮົາກຳລັງກໍ່ສ້າງຢ່າງລະມັດລະວັງຢູ່ເທິງພື້ນຖານທີ່ຖືກຕ້ອງ. ການກໍ່ສ້າງຢ່າງລະມັດລະວັງເກີດຂຶ້ນເມື່ອພວກເຮົາປະຕິບັດຕາມແບບແຜນດຽວກັນ, ແລະແບບແຜນຂອງໂບດໄດ້ຖືກວາງໄວ້ໃນພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ. ພວກເຮົາສຶກສາຕົວຢ່າງຂອງໂບດໃນຍຸກຕົ້ນໆ. ພວກເຮົາຮຽນຮູ້ຈາກຄຳແນະນຳຂອງໂປໂລຕໍ່ໂບດຕ່າງໆເຊັ່ນເມືອງໂກຣິນໂທ. ພວກເຮົາຮຽນຮູ້ຈາກທັງສິ່ງທີ່ພວກເຮົາເຮັດໄດ້ດີ ແລະສິ່ງທີ່ພວກເຮົາຖືກລົງໂທດ. ຄຳເຕືອນຂອງໂປໂລຕໍ່ໂບດໃນເມືອງໂກຣິນໂທກ່ຽວກັບຄຸນຄ່າຂອງພຣະສັນຍາເດີມຍັງສາມາດເວົ້າກັບພວກເຮົາໄດ້: ເຫດການເຫຼົ່ານີ້ໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນແກ່ເຂົາເພື່ອເປັນຕົວຢ່າງແກ່ຜູ້ອື່ນ ແລະໄດ້ບັນທຶກໄວ້ເພື່ອເຕືອນສະຕິເຮົາທັງຫຼາຍ ຊຶ່ງກຳລັງປະສົບກັບເວລາສຸດທ້າຍທີ່ຈວນຈະມາເຖິງ (1 ກອທ 10:11). ພຣະຄຳພີແມ່ນແບບແຜນຂອງພວກເຮົາ, ພຣະຄຳພີຊີ້ໃຫ້ເຫັນຢ່າງຊັດເຈນເຖິງພື້ນຖານຂອງໂບດ: "ຮາກຖານນັ້ນແມ່ນພຣະເຢຊູຄຣິດ" (1 ໂກຣິນໂທ 3:11). ນີ້ບໍ່ມີໂບດໃດທີ່ບໍ່ມີພຣະເຢຊູ. ຖ້າບໍ່ມີການຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງ, ຄວາມຕາຍ, ແລະການພົ້ນຄືນຊີວິດເປັນຈຸດໃຈກາງຂອງຜູ້ທີ່ພວກເຮົາເປັນ ແລະສິ່ງທີ່ພວກເຮົາເຮັດ, ພວກເຮົາກໍບໍ່ແຕກຕ່າງຈາກສະໂມສອນສັງຄົມໃດໆໃນຊຸມຊົນຂອງເຈົ້າ. ແນ່ນອນ, ພວກເຮົາອາດຈະໃຫ້ຄວາມຮູ້ສຶກເຖິງຄວາມເປັນເຈົ້າຂອງ ແລະມີແຮງຂັບເຄື່ອນທີ່ຈະເຮັດສິ່ງທີ່ດີ, ແຕ່ໂບດຕ້ອງເປັນສິ່ງທີ່ແຕກຕ່າງຢ່າງສິ້ນເຊີງ. ແຕ່ໜ້າເສັງດາຍ, ມີໂບດຫຼາຍແຫ່ງທີ່ລືມເຣື່ອງນັ້ນ. ພວກເຮົາອາດຈະເລີ່ມຕົ້ນຈາກພື້ນຖານທີ່ຖືກຕ້ອງ-ສ້າງຂຶ້ນເທິງຂ່າວປະເສີດຂອງພຣະຄຣິດ-ແຕ່ເມື່ອເວລາຜ່ານໄປ, ການເນັ້ນໜັກຂອງພວກເຮົາໄດ້ຖືກວາງໄວ້ໃນໂຄງການຂອງພວກເຮົາຫຼາຍຂຶ້ນເລື້ອຍໆ. ຫຼືຜູ້ນຳໂບດໄດ້ຖືກຍົກຂຶ້ນມາຫຼາຍກວ່າອຳນາດການປົກຄອງຂອງພຣະຄຣິດ. ບໍ່ມີໂບດໃດທີ່ຍົກເວັ້ນຈາກຄວາມເສັງຫາຍທີ່ເກີດຈາກການລືມພື້ນຖານ. ແມ່ນແຕ່ໂບດທີ່ດີເລີດຂອງເອເຟໂຊກໍຖືກຕຳນິໃນພາຍຫຼັງ. ເພາະວ່າພວກເຮົາໄດ້ "ປະຖິ້ມຄວາມຮັກເດີມຂອງເຈົ້າ. ເຫດສັນນັ້ນຈຶ່ງລະນຶກວ່າເຈົ້າໄດ້ຕົກຈາກສະພາບໃດແລ້ວ ຈຶ່ງກັບໃຈເສັງໃໝ່ ແລະທຳຕາມຢ່າງເດີມ" (ພຣະນິມິດ 2:4-5). ຂໍຄວາມແມ່ນຈະແຈ້ງ: ຈຶ່ງລະມັດລະວັງທີ່ຈະສ້າງຢູ່ເທິງພື້ນຖານດຽວເທົ່ານັ້ນ: **ຄືພຣະເຢຊູຄຣິດ.**

ພວກເຮົາຈະເຮັດແນວໃດເພື່ອໃຫ້ແນ່ໃຈວ່າພວກເຮົາກຳລັງສ້າງຢູ່ເທິງພື້ນຖານທີ່ຖືກຕ້ອງໃນຂະນະທີ່ພວກເຮົາຮັບໃຊ້ໃນໂບດ?

3. 1 ໂກຣິນໂທ 3:12-15

12. ຖ້າຜູ້ໃດເອົາຄຳ, ເອົາເງິນ, ເອົາເພັດພອຍ, ເອົາໄມ້, ເອົາຫຍ້າແຫ້ງ, ເອົາເພືອງກໍດີ, ມາກໍຂຶ້ນເທິງຮາກນັ້ນ ການຂອງທຸກຄົນກໍຈະໄດ້ປາກົດແຈ້ງ 13. ດ້ວຍວ່າເວລານັ້ນຈະໃຫ້ເຫັນໄດ້ແຈ່ມແຈ້ງ ເພາະຈະເຫັນແຈ່ມແຈ້ງໄດ້ດ້ວຍໄຟ ໄຟນັ້ນຈະທົດລອງເບິ່ງວ່າ-ການຂອງທຸກຄົນນັ້ນເປັນຢ່າງໃດ 14. ຖ້າການງານຂອງຜູ້ໃດທີ່ກໍ່ຂຶ້ນທົນຢູ່ໄດ້ ຜູ້ນັ້ນກໍຈະໄດ້ຮັບຮາງວັນ 15. ຖ້າການງານຂອງຜູ້ໃດຖືກເຜົາໄຫມ້ເສັງ ຜູ້ນັ້ນຈະຂາດຮາງວັນ ແຕ່ຕົນເອງກໍຈະໄດ້ພົ້ນແຕ່ເຫມືອນຜ່ານພົ້ນໄຟ.

ສິ່ງທີ່ພວກເຮົາສ້າງດ້ວຍ (ການບໍລິການທີ່ພວກເຮົາເຮັດ) ມີຄວາມສຳຄັນ. ໂປໂລໄດ້ລະບຸວັດສະດຸກໍ່ສ້າງທີ່ມີທ່າແຮງຫຼາຍໆຄື: "ຄຳ, ເງິນ, ເພັດພອຍ, ໄມ້, ຫຍ້າແຫ້ງ, ຫຼື ເພືອງ" (ຂໍ້ 12). ຖ້າພວກເຮົາກຳລັງກໍ່ສ້າງອາຄານຕົວຈິງ, ໄມ້ແມ່ນວັດສະດຸກໍ່ສ້າງທີ່ດີ ແລະແຂງແຮງ; ຄຳແລະເງິນຈະບໍ່ຊ່ອຍໄດ້ດີທີ່ໃດ. ແຕ່ໃນການປຸງປຸງຂອງໂປໂລ, ຄຳ, ເງິນ, ແລະ ເພັດພອຍແມ່ນສິ່ງທີ່ພວກເຮົາຕ້ອງການ! ເມື່ອອາຄານເກີດໄຟໄໝ້, ໄມ້, ຫຍ້າແຫ້ງ, ແລະເພືອງຈະຖືກເຜົາໄໝ້ຢ່າງໄວວາ, ແຕ່ໂລຫະທີ່ມີຄ່າຍັງຄົງຢູ່. ແລະນັ້ນແມ່ນຈຸດປະສົງຂອງໂປໂລ: ສ້າງແລະເຮັດວຽກຂອງເຈົ້າເພື່ອໃຫ້ສິ່ງທີ່ເຈົ້າເຮັດຍັງຄົງຢູ່. ໃຫ້ການບໍລິການຂອງເຈົ້າມີຄຸນຄ່ານິລັນດອນ-ວຽກງານທີ່ຊີ້ໄປຫາພຣະຄຣິດ, ສະທ້ອນເຖິງລັກສະນະຂອງພຣະອົງ, ແລະສ້າງຜົນກະທົບທາງວິນຍານທີ່ຍືນຍົງ. ຈະມີໜຶ່ງທີ່ພຣະເຢຊູກັບຄືນມາ, ສ້າງຕັ້ງອານາຈັກນິລັນດອນຂອງພຣະອົງ, ແລະພວກເຮົາຈະຢືນຢູ່ຕໍ່ໜ້າພຣະອົງ. ໃນເວລາທີ່ບໍ່ຮູ້ຈັກໃນອານາຄົດ, ວຽກງານຂອງພວກເຮົາຈະຖືກກວດສອບ. ຕໍ່ມາໂປໂລໄດ້ບອກກັບຜູ້ທີ່ເຊື່ອໃນໂກຣິນໂທວ່າ, "ເພາະວ່າພວກເຮົາທຸກຄົນຕ້ອງປາກົດຕົວຕໍ່ໜ້າ

ບັນລັງພິພາກສາຂອງພຣະຄຣິດ, ເພື່ອວ່າແຕ່ລະຄົນຈະໄດ້ຮັບການຕອບແທນສໍາລັບສິ່ງທີ່ພວກເຂົາໄດ້ເຮັດໃນຮ່າງກາຍ, ບໍ່ວ່າຈະດີ ຫຼື ຊົ່ວ" (2 ໂກຣິນໂທ 5:10). ຂໍໃຫ້ເຂົ້າໃຈຢ່າງຈະແຈ້ງ: ການຕັດສິນນີ້ບໍ່ມີຫຍັງກ່ຽວຂ້ອງກັບຄວາມລອດແລະ ຄວາມປອດພິພາກສາຂອງຜູ້ເຊື່ອໃນພຣະຄຣິດ. ໂປໂລໄດ້ຊຽນເຖິງຜູ້ທີ່ເຊື່ອ, ແລະສໍາລັບທຸກຄົນທີ່ໄດ້ໄວ້ວາງໃຈໃນພຣະຄຣິດ, ພຣະອົງໄດ້ຮັບເອົາການພິພາກສາ ແລະການລົງໂທດນັ້ນໃສ່ຕົວເອງເທິງໄມ້ກາງແຂນ. ພວກເຮົາຈະຍືນຍູ້ຕໍ່ໜ້າພຣະອົງໃນຖານະເປັນລູກທີ່ລອດຂອງພຣະອົງ, ແລະມັນແມ່ນການກະທຳ ແລະການຮັບໃຊ້ຂອງພວກເຮົາເພື່ອພຣະອົງທີ່ຈະຖືກກວດສອບ. ນັ້ນແມ່ນເຫດຜົນທີ່ໂປໂລສາມາດເວົ້າໄດ້ວ່າ, "ຖ້າວຽກງານຂອງຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ລາວໄດ້ສ້າງຂຶ້ນນັ້ນຍັງຄົງຢູ່, ຜູ້ນັ້ນຈະໄດ້ຮັບລາງວັນ. ຖ້າວຽກງານຂອງຜູ້ໃດກໍຕາມຖືກເຜົາໄໝ້, ຜູ້ນັ້ນຈະປະສົບກັບການສູນເສັຽ, ແຕ່ຕົວລາວເອງຈະລອດພົ້ນ-ແຕ່ຄືກັບຜ່ານພື້ນໄຟ" (1 ກອທ 3:14-15). ຫຼາຍຄົນໃນພວກເຮົາຈະປະລາດໃຈໃນມື້ນັ້ນ. ເພື່ອສືບຕໍ່ການປຸງທຽບຂອງໂປໂລ, ພວກເຮົາຈະຍືນຍູ້ຕໍ່ໜ້າພຣະເຈົ້າ. ດ້ວຍສິ່ງທີ່ພວກເຮົາສ້າງຂຶ້ນດ້ວຍຊີວິດຂອງພວກເຮົາ. ສໍາລັບພວກເຮົາທຸກຄົນ, ວຽກງານໃດໆທີ່ຍົກຍ້ອງຕົນເອງ ຫຼື ຄົນອື່ນເໝືອພຣະຄຣິດ ຫຼືເຕີບໃຫຍ່ອອກຈາກແຮງຈູງໃຈທີ່ເຫັນແກ່ຕົວຈະຖືກ "ເຜົາໄໝ້" ໃນມື້ນັ້ນ (ຂໍ້ 15). ມີລາງວັນຮວມຢູ່ດ້ວຍ. ໂປໂລບໍ່ໄດ້ໃຫ້ລາຍລະອຽດໃດໆກ່ຽວກັບລາງວັນນັ້ນແກ່ພວກເຮົາ, ແຕ່ລາວໄດ້ກ່າວເຖິງມັນສອງຄັ້ງ (ຂໍ້ 8,14). ຂ້ອຍບໍ່ມີຄວາມສົງໄສວ່າແຮງຈູງໃຈຂອງໂປໂລໃນທຸກສິ່ງທີ່ລາວເຮັດນັ້ນເກີດຂຶ້ນຈາກຄວາມຮັກຂອງລາວຕໍ່ພຣະຄຣິດ, ແຕ່ລາວບໍ່ໄດ້ອາຍກັບລາງວັນທີ່ລວມຢູ່. ດັ່ງທີ່ລາວໄດ້ບອກກັບຊາວຟີລິບປອຍວ່າ, ເຮົາກໍາລັງບາກບັນມຸງໜ້າໄປສູ່ຫຼັກຊັຍເພື່ອຈະໄດ້ຮັບລາງວັນ ຄືຊີວິດຊຶ່ງພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງເອົາໃນພຣະເຢຊູຄຣິດ ໃຫ້ໄປຮັບຢູ່ເບື້ອງເທິງ. (ຟີລິບປອຍ 3:14). ລາວຍັງໄດ້ບອກກັບຕີໂມທຽວວ່າ: ແຕ່ນີ້ຕໍ່ໄປພວງມາລ້ຍຄືຮາງວັນແຫ່ງຄວາມຊອບທັມ ຊົງຈັດໄວ້ຖ້າເຮົາແລ້ວຊຶ່ງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຜູ້ພິພາກສາອັນຍຸດຕິທັມ ຈະຊົງປະທານແກ່ເຮົາໃນວັນນັ້ນ ແລະບໍ່ແມ່ນແກ່ເຮົາຜູ້ດຽວ ແຕ່ຈະຊົງປະທານແກ່ຄົນທັງປວງທີ່ມີໃຈຍິນດີໃນການຊົງສ່ວງສວ່າງມາປາກົດຂອງພຣະອົງ. (2 ຕີໂມທຽວ 4:8). ຂ້ອຍບໍ່ຮູ້ວ່າລາງວັນນັ້ນໝາຍຄວາມວ່າແນວໃດ, ແຕ່ຂ້ອຍຮູ້ວ່າມັນຈະຄຸ້ມຄໍາ, ເກີນກວ່າລະດັບການຮັບໃຊ້ຂອງຂ້ອຍ-ແລະແນ່ນອນວ່າເກີນກວ່າສິ່ງທີ່ຂ້ອຍສົມຄວນໄດ້ຮັບ. ຢ່າພຽງແຕ່ມາປາກົດຕົວແລະ "ນັ່ງຢູ່ເທິງມ້ານັ່ງ." ຮັບໃຊ້ພຣະຄຣິດ-ແລະຮັບໃຊ້ພຣະອົງດ້ວຍຫົວໃຈທີ່ຖອມຕົວແລະເປັນຜູ້ຮັບໃຊ້. ການຮັບໃຊ້ພຣະຄຣິດຈະບໍ່ງ່າຍສເມີໄປ-ແຕ່ມັນຈະຄຸ້ມຄໍາສເມີ. ຄວາມສຸກທີ່ພວກເຮົາພົບໃນການເຊື່ອຟັງໃນປັດຈຸບັນຈະຈົດຈາງລົງເມື່ອທຽບກັບລາງວັນທີ່ພຣະອົງປະທານໃຫ້ໃນພາຍຫຼັງ.

ພວກເຮົາຈະຮັບປະກັນໄດ້ແນວໃດວ່າສິ່ງທີ່ພວກເຮົາເຮັດໃນປັດຈຸບັນມີຄວາມໝາຍຕະຫຼອດໄປ?

ນໍາໃຊ້ໃນຊີວິດ

ເຈົ້າຈະດໍາເນີນຊີວິດຕາມການເອີ້ນໃຫ້ຮັບໃຊ້ພຣະຄຣິດແນວໃດ? ເລືອກນຶ່ງໃນການນໍາໃຊ້ໃນຊີວິດຕໍ່ໄປນີ້:

ອະທິຖານ. ຂໍໃຫ້ພຣະເຈົ້າປະທານຫົວໃຈຂອງຜູ້ຮັບໃຊ້ໃຫ້ເຈົ້າ. ອະທິຖານເພື່ອຮັບໃຊ້ໂດຍບໍ່ສຸມໃສ່ວິທີທີ່ເຈົ້າອາດຈະໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຈາກການຮັບໃຊ້ ແຕ່ດ້ວຍຫົວໃຈທີ່ສຸມໃສ່ການໃຫ້ກຽດແກ່ພຣະຄຣິດໂດຍການຮັກ ແລະຊ່ວຍເຫຼືອຄົນອື່ນ.

ຖາມ. ຖ້າຂົງເຂດການຮັບໃຊ້ພາຍໃນການປະຕິບັດພາລະກິດຮັບໃຊ້ຂອງພາລະກິດບໍ່ປາກົດຂຶ້ນໃນທັນທີຕໍ່ເຈົ້າ, ໃຫ້ຖາມສິດຍາພິບານຂອງເຈົ້າ ຫຼືຜູ້ທີ່ຢູ່ໃນຕໍາແໜ່ງຜູ້ນໍາວ່າເຈົ້າອາດຈະຮັບໃຊ້ພຣະຄຣິດ ແລະພາລະກິດຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງໄດ້ແນວໃດ.

ໃຫ້ກໍາລັງໃຈ. ຄົນອື່ນມັກຈະເຫັນຈຸດແຂງຂອງພວກເຮົາກ່ອນພວກເຮົາ. ຄິດເຖິງຄົນທີ່ຈະຮັບໃຊ້ໄດ້ດີໃນການປະຕິບັດພາລະກິດສະເພາະໃດນຶ່ງຂອງພາລະກິດຮັບໃຊ້ ແລະຊຸກຍູ້ໃຫ້ເຂົາເຈົ້າມີສ່ວນຮ່ວມ. ນັ້ນອາດຈະເປັນການຊຸກຍູ້ທີ່ເຂົາເຈົ້າຕ້ອງການ!

ອຸປຸຸມໂດຍ ລາວຊາວເທີນບັບຕິສສັມພັນ <https://ulsb.org/sunday-school-2/> ແປໂດຍ PA